

Lezingen: Deuteronomium 8, 2-3.14b-16a; 1 Korintiërs 10, 16-17; Johannes 6, 51-52.

In de loop van de eeuwen zijn er naast de grote christelijke feestdagen als Kerstmis, Pasen, Hemelvaart en Pinksteren, gedeeltelijk met Joodse wortels, nieuwe feesten ontstaan. Sacramentsdag is er een van. Een Luikse kloosterzuster, Juliana van Cornillon uit de 13e eeuw had visioenen, zag dingen die wij niet zien. Ze bevond dat het H. Sacrament van het Altaar, te weinig eerbied ondervond. Het geconsacreerde Brood, overgebleven van de viering van de H. Mis, werd en wordt bewaard in 'het tabernakel'. Maar de eerbied ervoor schoot, vond zuster Juliana, tekort. Ze pleitte voor een aparte Sacramentsdag. De Luikse aartsdiaken, de latere paus Urbanus IV, bekend met de visioenen van Juliana, voerde Sacramentsdag in 1264 voor heel de westerse kerk. Het had tot gevolg dat er devoties ontstonden zoals de aanbidding van het (in een monstrans) uitgestelde H. Sacrament. En, zoals er processies waren met relikwieën van heiligen, zo ontstonden ook processies met het Allerheiligste. In 1277 trok de eerste door Keulen. Het werd een traditie die zich tot in onze streken heeft verspreid. M.n. in juni trekken de Sacramentsprocessies door steden en dorpen van ons Limburgse land. Hier, in het Zuiden worden die processies 'bronk' of 'broonk' genoemd. Volgende week 14 juni wordt trekt ook hier de processie in het kader van het 'Wilder Broonkfes' waarna een dorpsfeest, georganiseerd, zoals in het Wilder Bledje aangegeven, door een groep enthousiaste vrijwilligers. Daar mogen dorp en parochie blij mogen zijn. Processie en feest verbindt mensen. (NB. Het doet me denken aan het kompas van ons bisdom voor de toekomst 'Verbonden met elkaar in Christus').

De oorsprong van Sacramentsdag ligt echter in de viering van de Eucharistie (dankzegging), ook heilige Mis (zending), als levende herinnering van Jezus' Laatste Avondmaal met zijn leerlingen. Het was een beladen afscheidsmaal waarin het verraad van Judas Iskariot een aanvang betekende van Jezus' lijden en dood, met als slotakkoord zijn verrijzenis op Pasen. Jezus deelde zijn eigen leven als brood en wijn met zijn leerlingen. Die maaltijd van Jezus met zijn leerlingen wordt tot op heden hernomen door allen die in Jezus zijn gaan geloven. De viering biedt aan alle gelovigen het perspectief bieden van 'eeuwig leven'. Het is een geheimnisvolle, maar ook heel hoopvolle boodschap: Jezus als levend brood uit de hemel neergedaald. De H. Paulus formuleert het in zijn 1e Korintiërsbrief aldus:

'Geeft niet de beker der zegening, die wij zegenen, gemeenschap met het bloed van Christus? Geeft niet het brood dat wij breken gemeenschap met het bloed van Christus? Omdat het brood één is, vormen wij allen één lichaam, want allen hebben wij deel aan het ene brood'.

En Jezus zelf: 'Wie dit brood eet zal leven in eeuwigheid' (Johannes 6,58). Als we hier samen de Eucharistie vieren luisteren we naar de verhalen uit de H. Schrift. Bij die verhalen is ook altijd een gedeelte uit een van de vier Evangelies met verhalen over Jezus' lotgevallen en van zijn aanwijzingen voor het leven. We bidden samen of geven dat gebed vorm in een gezang van een koor of onze samenzang. We zegenen in het grote dankgebed brood en wijn, waardoor ze gewijd een nieuwe betekenis krijgen. We delen het geconsacreerde Brood (en de geconsacreerde Wijn), we delen Jezus Christus met elkaar en zijn daardoor één. Het geloof in Jezus Christus doet ons betrokken zijn op elkaar, brengt Zijn liefde, Gods liefde onder ons. Dat is nu juist tegengestelde aan wat we -bij alle goeds onder mensen- in onze tijd ervaren aan gerichtheid op eigen belang, zelfoverschatting, gebrek aan respect voor het leven van medemensen, egoïsme, vijandschap met alle gevolgen van dien in geweld en oorlog.

De 'beweging van liefde' zouden we als christenen in onze tijd overeind moeten zien te houden tot heil van de wereld. Die 'beweging van liefde' hebben we hier hernomen bijeen als we zijn in Jezus' Naam. Op het einde worden we telkens opnieuw uitgezonden, ontvangen we onze Mis(sie) om het Evangelie te beleven in ons dagelijks bestaan. Moge de vrucht ervan zijn: onderlinge verbinding van dorpsgenoten, onderlinge steun, hoop en bemoediging. Moge dat ook de vruchten zijn van Eucharistievering en processie de volgende week waarbij Gods zegen wordt gevraagd over dorp en bewoners. Amen AR